



МАНЬКО́ Григорій Павлович (02. 10. 1932, с. Касаєве Васильків. р-ну Дніпроп. обл. — 02. 06. 1993, Харків) — фахівець у галузі математичної фізики. Канд.

фіз.-мат. (1972), д-р тех. (1988) н. Державна премія УРСР у галузі науки і техніки (1980). Закін. Бердян. пед. інститут (Запоріз. обл., 1963), де й працював; 1964–68 — у Харків. інституті радіоелектроніки; 1968–93 — в Інституті проблем машинобудування АНУ (Харків): ст. н. с., від 1972 — заступник завідувач відділу приклад. математики та обчислюв. методів. Наукові дослідження: створення автоматизов. систем, признач. для автомат. компіляції програм розв'язання крайових задач.

Основні праці

Картини нульових рівней в задачі Діріхле // Доп. АН УРСР. 1972. № 9; К решению краевых задач математической физики структурным методом // Там само. 1975. № 5 (співавт.); Генераторы программ серии «Поле» для решения задач математической физики // Числ. методы механики сплош. среды. 1981. Т. 12, № 3 (співавт.); Автоматизация программирования в краевых задачах. К., 1983 (співавт.).

К. В. Максименко-Шейко

Бібліографічний опис:

Манько Григорій Павлович / К. В. Максименко-Шейко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-63523>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).